

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 ÖTSZÉVRE 16 — K | 1. ÉVRE 4 — K
 HÉTFŐD ÉVRE 4 — K

FŐSZERKESZTŐ :
 DR. BISCHITZ BÉLA
 ÜGYVED.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL :
 BUDAPEST, V. SAS-UTCA 20.
 TELEFON JBR 60.
 HIRDETÉSEK MÉR. SZÁMÍTÁSSAL DIJSZABÁS SZERINT.

A mi tehetetlenségünk.

Magyarországot az jellemzi, hogy még csak elméi sincsenek, akik elmelejedtek volna azon, tulajdonképpen mi is az oka annak, hogy mért halad oly lassan előre a gazdasági fejlődés. Sőt nemcsak hogy lassan halad előre, de vannak olyan gazdag erőforrások, amelyekből másutt ontanak a pénz, nálunk azonban parlagon hevernek.

Nem a földgázról beszélünk. A földgáz „csak” hét évig hevert kamatozatlanul. Eladdig azt se tudták, hogy van. Ellenben azt tudják, hogy szénünk van, bőségesen van s egész szénbányászatonk minden dicsegetés erőkéjfele mellett csak embró, amely még saját szükségletünket sem képes fedezni. A kormány azt hiszi, hogy azzal megelt mindent a magyar szénbányászati ügyének, hogy a behozatali statisztikákat — tavaly legelőször — a bányáknak bizalmas használatra kiadta, hogy azután a szénkattell azokon a vidékeken, amelyek legerősebben voltak a külföldi szénnel ellárasztva, fejthessen erőkéjfelet a külföldi szén kiszorítására. Hol akadna nálunk olyan koncepció, hogy a százával parlagon heverő szénbányák feltárasssanak, megnyitassanak, produktívoképesekké tétecsenek? Ha alakul egy új szénbánya, szinte csodaszámba menő ritkaság, mint amilyen raritás volt a Nyugatmagyarországi Köszénbánya alakulása. (Ezt is a legnagyobb két szénbányatársaság csinálta.)

Egy nagy ipartelep például, amely ezer mu káskezt foglalkoztat, nap-nap után a vasutállomáson lesi, érkezt-e szene? Végig reklamálja az egész vonalat s egy szép napon — jóllehet, 12 vaggont végre kikunyorálma sikerült — a vezérigazgató és műszaki igazgatója csüggedt fővel mondja az állomásfőnöknek: Mától fogva szünetel az üzem, mert nincs szén.

Mindesz panaszos levélben adta elő ez az igazgató nekünk s tanácsunkat kérte, mit tegyen az ellen, hogy állandó szényomorúságai végre megszűnjenek. Merő véletlenségéből az ő gyáratól pár órányira szénmedencéről tudunk, amely külfejtéssel volna megtámátható. Azt mondotuk, segítsen magán

ilyenformán, vegye saját üzemébe a bányát s nincs többé szényomorúsága. Az orra előtt a szén, még csak oda se nézet. Persze Magyarországon kár beszélni ilyen szédületes vállalkozásról, amit társulással játszva megoldhatott volna.

A múlt számunkban írtuk, hogy Németország évi széntermelése ebben az évben már meghaladta volna a kétezer millió q-át, míg mi 100 millió körül sántikálunk és a szénbehozatali statisztika körülí kétség dacára se bírjuk fedezni tulajdon szénszükségletünket, míg a német birodalom exportra dolgozik. Nyilvánvaló, hogy Magyarországon a széntermelés fokozásának, új bányák nyitásának helye van jobban, mint Németországban. Ahol Németországban szent tudnak, meg is kezdik a termelést, nálunk meg tudjuk, hol a szén, szemlátomást ott a kibúvás, ott a 2 3 méteres kézzel megfogható szénteret, másutt megkezdve a táró, de valami sajátságos magyar tehetetlenség bémítja meg karunkat, borítja ködbe szemünket és hiába minden akarás, kintse ott hever tovább kiaknázatlanul.

És ha csak a szemmel volnánk így. Mit kell itt folyton a földgázról beszélni? Említsük fel talán bauxitot, amely Biharmegyében köztudomás szerint a föld felszínén képező réteget alkot; tehát bányászni se kellett, hanem egyszerűen — lefordani. Ahol egy száraz kotróval valóságos hegyeket lehet elbontani. Ott hevert (köztudomás szerint évekig), míg nem jött a schweizi Neulhausen s ennek érdemes a Rajna mellé elszállítani a bhari anyaföldet. Neulhausen az 1915. évet eddig példátlan nyereséggel zárja le.

Éz Magyarország és az Schweiz.

A mi gőzgazdaságunk nem látnak világosan és nincs ember a magyar globuszon, aki szívvel, hozzáértéssel s az egész közgazdasági élet álfogó perspektívával meglássa, hol a baj tulajdonképen. Itt gondoljon egyet a pénzügyminiszter, mint a legfontosabb közgazdasági minisztérium vezetője. Benne van mersz! Kezddin irányítólag hatni oly kérdésekben, amely alapja Magyarország gazdasági fejlődésének. És nevét maradóan módon vési bele az új Magyarország arany könyvébe.

Budapest, 1916 február 12.

Az anilint áratat Németország csak 400%-kal emelte. Nem valami rablónhadjárát ez, hanem erőteljes védekezés az ellen, hogy Németország szükségleteiért pénzt s utóbb pénze vásárló erejét kiszívják. A mi valutánkat már úgyis föltekerte a semleges államokból való bevásárlgatás. Ez ellen mi nem tudunk erőteljesen védekezni. A német kémiai gyárak nélkülözhetetlenek a világpiacra s a német kormányzat a semlegesekkel való viszonylatban a legfontosabb festésanyagot, az anilint, méregdrágán megfizeteli most. Erőteljes lépés s nem fogja elveszíteni hatását. Németország megmutatja, hogy mer s van akarata. A német valutának a romlását nem fogják tudni elérni, mert vannak retorziós eszközei.

HAZAI HIREK.

Háború sincs szén nélkül.

Hogy Anglia becsapta az ajtót s azt mondja a szentet kéregető olasz iparnak, hogy nem adok, egyszerre jajveszékéles lámadt az Isonzótól az Aethnágig.

Mi mindig azt írjuk, hogy szén nélkül nincs élet. S jute most még halál se lehet szén nélkül. Még a háború fergetege is végre megállásra lesz kénytelen a délnyugati fronton, ha Anglia meg nem könyörül hű szövetségésén, ha nem ad neki szentet. Ha valamiben hasznos volt az a felnötköt oktatása, amelyet közgazdasági kérdésekben lapunk mint célt maga elé tűzött, akkor annak a nem híff s kömolyan nem veit igazságnak hirdelése, hogy a bányászat nem kevésbé életbevágó fontosságu, mint a mezőgazdaság, nagyon áldásos lesz az egész bányászatra. Tíz éves munkánk nem volt eredménytelen, mert a mi igazságunk átmege a köztudatba. A „Budapesti Hírlap” szerdai vezércikkében valósággal visszatükrözi a mi vasárnapi vezércikkünkét.

„Salandra végrendelkezik, bűnpiés főrumi beszédekben jelenti be reszketését, erói, bátorsága megfogytakozását, a fáma szerint Giulioffival értekezik és sötét vadákat hőmpölyget Anglia felé. Hadseregét, tábornokait nem meri hangosan szidni, hiszen amely pillanatban katonái ellen fordulna, megkezdődnek egy olyan katonafordalom, amelyet Róma császár-buktató légiói óta nem látott. Szidja tehát finom, művészi olasz mondatokban Angliát, az olaszok gyűlöletének hetek óta friss céllábját. Kadorna nem akar katonát adni a Balkánra, a szalonkii gesztenye kikaparására, erre Anglia felemel őrrül mértékben a szén árat s Olaszország; amelynek tűzhányó hegye és tüzkadó lelke elég van, de szene és vasa nincs, dideregve könyörög szénért, hiszen ha nem kap, megáll minden olasz vonat, olasz hadfelszerelő-gyár, Kadoma és minden katonája. Anglia kacag és nem enged vgy keveset enged és Olaszország látja, hogy nagyhatalmi állása szappanbuborék, amely pillanatban a blokádnak vagy a beviteli tilalomnak csak a szele éri, már éthenhal és szétzülük.”

A szénpiac helyzete. A német szénpiacra a háború kitörése előtt megjelöltös kereslet tárgya volt az angol szén, aminek a behozatala közel 10 millió tonnára rugott 180 millió márká értékben. Különösen a német tengerpart ijjára részesítette előnyben az angol szentet és ami elég különösen hangzik — a berlini lakosság nem kevésbé szerette az angol szentet, mint a budapesti a porosz szentet. Berlinben még a cselszerzési barnaszentet is előszeretettel használták. 1913-ban 240 000 q cseh barnaszentet futttak Berlinben.

Miatt heti számunkban részletesen írtunk a német birodalom szénttermeléséről. Ezzel szemben többi hadviselő államok termelése a következő

Az angol szénpiacra a mi helyzet az, hogy kevesebbet a munkás, súlyos megpróbáltatás elő van állítva az elszállítás a tengeri veszedelmek miatt, ezzel szemben sokkal nagyobb a kereslet, mint volt a háború előtt. Ez az oka annak, hogy az angol széntexport tavaly 53 millió font értékről bizony vagy 18 millió fonttal, vagyis mintegy 80 millió koronával csökkent. A mi szénttermelésünk egész ártóko nincs csnyai. Persze Anglia egész fagyasztsái területeket olvosztott, ezzel szemben azonban Franciaország, Dánia é Norvégia igényelnek nagyobb mennyiségű szentet és az angol lottja is több szentet „fogyszat”, noha valamely ázsai-szkóciai elődort kikötőben bujják. A Departmental Committee on the Coal Industry jelentését ez érben is megkapjuk ebben olvassuk, hogy az első háborús évben (1914. aug. 1915. júl.) közel 80 millió tonnával csökkent a termelés. A második háborús év első negyedében a termelés javonköt 12 millió tonnával volt nagyobb, mint az előző év hasznló szakában. Ami a munkásokat illeti, a szokhas és onan van, hogy átmentek egyszerűen munkiógyárakba, mi a hadseregbe 13 háborús hónap alatt körül 1/3 millió ember lépett be.

Franciaország 2 év előtt 41 millió tonnáé termelt, 80 millióra ment vissza 1914-ben. Éa mert a németek részről megszállott hadizónán levő bányakerületek az ország termelésének 1/2-ét adják, az legfeljebb 10 millió tonna lesz 1915-ben.

Oroszország 1914-ben 28 millió tonnát termelt. Azonban a úri birodalomnak ősztermeléséből a németek is általunk megszálalt Lengyelország szállította kb. az 1/3-át. 1915-ben tehát legfeljebb 20 millió tonna lehet az ország szénttermelése.

Belgium 1913-ban 23 millió tonnáé termelt, az okkupálás ideje óta a belga bányák termelése a német gaztásági örő táplálására szolgálunk.

Az alföldi földgáz. Az állam kulató tevékenységé az erdélyi gázmedencék feltárása után alighanem az Alföld felé fog terelődni. Tudvalevő, hogy *Püspök-ladányban*, ahol az állomást is mintegy husz éve világitják földgázzal, a magocsi Károlyi uradalomban is földgázzal világitanak, amik mind véletlenül, kufurás közben törték a felszínre. Indokoltnak látszik tehát az, hogy a földgáz az Alföldön is feltárják. Geológusok vélekedése szerint az Alföld rétegeinek elhelyezkedése és mineműsége ugyanaz, mint az erdélyi gázmedencéé s hallottunk olyan vélekedést is tekintélyes szakértők részéről, hogy az alföldi zónák messze felül fogják mulni az erdélyi medencében feltárt gázmenyiségeket.

A Magyarhoni Földtani Társulat a kir. magy. Természettudományi Társulat üléssterében tartotta 46-ik közgyűlést.

A vaspiac helyzete. Amióta el van határozva, hogy március elsőjéttől a vasárakat onelk s különösen a cső-árak emelkednek, tonnáinkint 5—10 márkával, nagy a mozgolódás általában a vaspiaccon. Így még a lakatos-árut konvenciója is változást fog szenvedni és pedig az a tendencia, hogy az összes alapárakat revidálják,

hogy a háboru által gyökeresen felforgatott viszonyokhoz alkalmazkodik. Nem elegendők most tehát a tavaly novemberben keresztlévit 5%-os drágasági áremeléssel. Az általános nyersvas áremelkedés jórésze a folytsár-árak emelésében is kifejezésre jut. Így a közönséges kereskedelmi minőségű vas 148 márká lesz (1633. Lán- és hegesztővas 205 m. (1915) lesz. Csavartvas 185 m. (175). Különös erősségű folytsár 190-661 235 ig tonnáokit, készpénzletet és mellett, a Rajna-vezetékben kerületbeli állomásra francó szállítva. A német piac irányzata rendkívül szűk, a gyárak hónapok óta vannak látva rendeléssel.

Annak illusztrálására, hogy rojesoda Rajna-vezetékben vasipari helyzete, felhozott, hogy a Rheinische Metallwaffenfabrik egymaga 5 millió márkán felül összegzet tett félre mint hadianyomány adóalapot 5 ezreléki osztalékul 13%-ot fizetett ki elsőbbségi részvényeinek s 11%-ot törzsrészvényeinek, vagyis 10 millió fölötti nyereségszámot produkált.

A német folytsárproduktói nem éri el a háboru előtti arányokat, de mégis figyelet hogy a múlt év decemborében több mint 15 tonnára rogett.

A magyar rézbányák. A mi rézbányáinkról nem lehet elmondani, hogy a háborus konjunktúrák kihasználják volna. Nem szólva arról a néhány ipartelepünkről, amelynek minden konjunktúra egyedül volt hasznára, hanem az a sok rézbánya, amely hivataly lett volna arra, hogy a központi hatalmakat minden kalamitástól és gondtól megvédje, ezek csakugy megmaradtak régi elhanyagolt állapotukban, mint ahogy azelőtt voltak. Persze lehetett volna mód és alkalom megnyitásukra és imponzus kifejlesztésükre, de hát erre nálunk nem telik. Jóllehet kézenfekvő igazság, hogy Magyarországon rézércet vannak, nem nálunk, hanem — Csehországban, ahol az ottani szegény-ércekre is nagy tökére fekszik rá, hogy kihasználják a mostani réz-konjunktúrát.

A magyar szénbányászat kedvezőbb helyzetére mutat, hogy a *Salgótarjáni Kőszénbánya r. t.* a február 19-én egybehívandó közgyűlésnek részvényeinkint 35 K = 17 1/2% osztalék fizetését (avaly 32 K = 16%) fogja indítványozni. Javasolni fogja továbbá, hogy az értékesítéskor tartófelelője 1,400,000 K-t (múlt évben 1,200,000 K-t), a tartófelelője 400,000 K-t (múlt évben 350,000 K-t), a tisztviselői nyújtófelelője 75,000 K-t (50,000 K-t), a *Choria Ferenc* ny. munkásgyermekeket segítő alapcéljaira 25,000 (B) K-t fordítson és 200,000 (D) K-t szavazzon meg a háboruban elesett társulati munkások özvegyeit és árváit gyámoltó alapítványra.

Szállítás. Vas- és acélárak. A hannoveri kir. vasut igazgatóság az alonai, casseli, erfurti, hannoveri és munsteri igazgatósági kerületek számára az 1916. évről a következő

szükségleteket kívánja beszerezni: 100 kg. Irórszeg, 25,150 kg. asztali, 7320 kg. lán. 235-600 kg. kánizsáreges, 2,105,000 bádogszeg, 7,089,000 fahasar, 33,350 káncsava, 2750 kg. acélbádog, 5795 kg. acélhuz, 3,750,000 szerszeg, 48,000 hurokcsavar (ókoscsavar), 74,200 vas-nyújtók, 1650 négyzetméter drótfonat, 300,000 alátét-áras, 56,000 laposvaslemez és 11,000 vas fogszeg. Az ajánlatok minálkál felszerelve február 18-ig ki kellendik.

A petróleum-kartell. Amit a petróleum-kartell végleges-vizs, az már kissé mégis sok. A petróleumfinomítók nem dolgoznak, a nyersanyagot elraktározzák és mindent elkövetnek, csak hogy petróleumbányát elődávzo, megindokolják az árak emelését. Marosnyárott tulajdoleg őrítási sok volt a petróleum, de máhlyt a kormány maximiálja az árakat s elesőbban kellett volna adni, egyszerűen elűnt a forgalomból. Igen érdekes, hogy egyre azt hajtozták, hogy nincs petróleum, a galicai bányák még mindig nem adni elcségt. Viszont Romániából bőségesen lehetne kapni, de lába kinalják, senki se vesz. Ezt a lehetőséget holoztet nem szik észre az illetékes körök s nem tesznek semmit arról, hogy ha a kormány már jónak látta a maximiálástakat megállapítani, ezeknek érvényt is szerezzen.

Női fém munkások az állami vasgyárakban. A háboru egyik újítása a nők sokoldali bevonása az ipari és kereskedelmi munkába. Mint levelezőnk jelenté, legutóbb a dísgyőri vasgyár igazgatósága kért engedélyt a központi igazgatóságtól, hogy a fém munkásokhoz nőket is alkalmazhasson és ehhez az igazgatóság jólelt képen hozzájárult.

A román petróleum-árak piaci helyzete. Mint lapunknak Bukarestből írják, 1915 végén a román petróleum-társaságok száma 94 volt fél millió alaptőkével, amiből ba volt fizetve millió frank. 1915-ben három új társaság keletkezett, a *Scantea* 6 millió frankkal, a *Petrola Romana* 3 millió és a *Titeiul* 1 millió frank alaptőkével. Kbben az évben másfél millió tonná felül volt a nyersolajproduktió, ami mégis sekély, mintegy 0%-os visszafordóást mutat. Ennek azonban a múlt év végén áletelhelyeztetli finanszírozás az oka. Az egyes társaságok termeléséről a következőket jelenté levelezőnk:

Steuca Romana	100,000	100,000
Stea Romana	100,000	100,000
Stea Americana	100,000	100,000

Február elején a román petróleum Busztenceniában 4-10 frank 100 kg-ért, azonnali lechivás mellett. Elhelyelt a termelés az új katal mellett sem fejlődött.

FELTEN ÉS GUILLEAUME

kábel-, sodrony- és sodronykötél-gyár részvénytársaság

BUDAPEST, I., Budafoki-ut 13533. hrsz. — TELEFON: —
 69-11, 69-12, 69-13, 69-14.

Ólomkábelek. Villamvilágítási vezetékek. Sodronykötelek. Elektrolitikus vörösréz huzalok, okonítvezetékek, ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ szerelvények stb. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Jelenleg egész Románia napi 420 vaggont termel. A kivétel az utóbbi hetekben meglehetősen változó volt, utóbbi napokban fő-napi zárlat is volt elrendelve. A legnagyobb mennyiség porsze Feledalon megy kezesül, de újabban Vercetörvén is favorizálják. Törökország föld is élénk a kereslet.

Oroszország naftatermelése. Az orosz naftaterületek 1915-ben semmit sem szenvedtek a háború folytán. Sőt a bakui források 3/4-nél többet produkáltak, mint 1913-ban. A régi bakui kerület két bányavidékén a következőkép alakult a naftatermelés:

	1900	1915.	1914.
A balachano—szabuns—ról kerületben	263 ezer	265	ezér
Bibi—eybati kerületben	80	72	
Viszont a szurachani bányái	71	61	
A grosznjai bányavidékek	87	97	

Téglalap. A téglagyári vállalatok most dolgoznak 1915. évi mérlegeiken, amelyeknél szomorúbbat talán még nem produkáltak a fűtési téglagyárak. Osztrákiai sós szines. Van több olyan vállalat, amely az 1914. év üzletében még némi nyereséget mutatott. Itt, de 1915-ben már veszteséggel dolgozt.

Közügyesek. Magyar Gázüzemelés r.-t. február 14-én tartja meg rendkívüli közgyűlést, amelynek egyetlen tárgysorozata: az igazgatóság előterjesztése a Magyar Földgáz r.-t.-ba való részvétel tárgyában. — Viktoria Szerszámgyár r.-t. február 17-én tartja meg rendkívüli közgyűlést.

Új olajtrózi az Egyesült-Államokban. A Rockefeller-féle Standard Oil Comp.-nak konkurrensé támadt, persze amerikai arányokban. Megalakult ugyanis Newyorkban az American Petroleum Transport Comp. és 100 millió dollár alaptőkével, 500 millió koronát jelent ez s el lehet képzelni, mit fog ez produkálni ezekt a hatalmas tőkeerővel.

A Cunard szerződésének megszüntetése. Amit vártunk, bekövetkezett. Hiszen előre is volt látható, hogy a Cunard-hajózársaság kötött szerződést ez a háború automatische fogja nullifikálni. Így is történt. S amikor a belügyminisztérium a háború második évében az amerikai magyarokra, ezek visszavandoroltatására s egyáltalán a kivándorlási kérdések végleges megoldására gondolt (mert ami addig történt, az nem volt megoldásnak nevezhető), természetesen hajózársaságot kell keresnie, amely a Cunard szerepét átvegye. A napilapok bőségesen íszeggették ezt a kérdést azon ötletről, hogy Budapesten jártak a hamburgi és brémai nagy német hajózársaságok vezetőiből s megelégedtek azzal, ami zárt ajtók mögött kiszivárgott. Tulajdonképpen senkinek sem lehet kifogása az ellen, ha a kormány a Cunard kitesékelésekor német hajózársaságra gondolt. Hiszen benne vagyunk a németekkel való szeretkezésben s ilyenkor nem gondolunk arra, hogy a viszonyok és körülmények kényszerre figyelmenkelt új irányba fogja terelhetni. A léleményesség éppen emellé a kérdésnél, amely most szőnyegen forog, tehát a kivándoroltak kérdésénél, az amerikai hajózársra fokozottabb mértékben terelhetné a belügyminisztérium figyelmét. S talán nem ártott volna ehelyütt legalább a tapogatózás. Ez az egyik szempont, amivel nem ártunk ezt mondani, hogy helytelenítendő a németekkel való megegyezést. Különösen azért nem helytelenítjük, mert a Cunard szerződésének egyszerű megszüntetése a magyar hajózás körül anyai érdemet szerzett Adriát suttana, igen érzékenyen, minthogy az Adria hozta létre a Cunard szerződését s ezenfelül részes is benne. Ha pedig való a hír, hogy az Atlantiók, ezt a fiatal és türelvő vállalatot, amely államsegély igénybevétele nélkül lett virágzó hajózársaság, is bevonják ebbe az üzembe, az objektív szemléltő szempontjából eszteng biztató is az alakítandó új hajózársaság jövőbeli helyzete.

DEUTSCHER BERICHT.

INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Magnetit-Industrie A.-G. Von den österreichischen Hauptkonzumplätzen gänzlich abgeschnitten, war im abgelaufenen Jahre die Hauptaufmerksamkeit der Gesellschaft darauf gerichtet, trotz der grossen Fabrikations-schwierigkeiten, die Anlagen, wenn auch in rudimentärer Masse, ständig im Gang zu halten, um den inländischen und deutschen anschiesslich für Heeresbedarf arbeitenden Abnehmern das zur Anfrachterhaltung der Betriebe notwendige Material liefern zu können. Trotz dieser Umstände wird voraussichtlich die Jahresagostion ohne Betriebsverlust abschliessen.

Ausfuhr von Weissblechwaren aus Deutschland. Die Wiener Handels- und Gewerbekammer teilt mit, dass die reichsdeutschen Ausfuhrzentralen ermächtigt wurden, die Ausfuhr fertiger Weissblechwaren ausser Konservendosen, Feldkochgeschirren, Feldkesseln, Feldflaschen, Feldtrinkbechern und Gegenständen, die zur Ausrüstung von Feldküchen gehören, ohne besondere Ausfuhrbewilligung des Reichskanzlers (Reichsamt des Innern) zuzulassen, wenn der Sendung eine Bescheinigung der zuständigen Handelskammer darüber beiliegt, dass die Waren vor dem 31. Oktober 1915 ganz oder im wesentlichen fertiggestellt waren und dass sich in der Sendung keine der oben besonders benannten Waren befindet. Die Ausfuhr der oben besonders aufgeführten Waren ist nur mit besonderer Ausfuhrbewilligung des Reichskanzlers zulässig.

Stearns Romana, A.-G. für Petroleum-Industrie. Die Rohöl-Erzeugung im Jahre 1915, die die Zeit vom 14. Mai bis 31. Dezember umfasst, betrug 230.940 Tons, gegenüber 225.354 Tons im gleichen Zeitraum des Vorjahres. Das günstige Ergebnis ist guten Neuausschlüssen zu verdanken, durch die die starke Einschränkung des Bohrbetriebes reichlich ausgeglichen wurde. Im Geschäftsjahr 1914/15 stellt sich die Förderung auf 386.709 Tons.

Hohe Petroleumpreise in Frankreich. Der Krieg hat den Franzosen eine Teuerung aufgezwungen, die sie in Anbetracht der offenen Grenzpfosten wohl kaum erwartet haben. Zu den Artikeln, die gerade in letzter Zeit eine starke Preissteigerung erfahren, gehört auch Petroleum. auf dessen Zufuhr Frankreich von jeher in starkem Masse angewiesen war. Das Petroleumsyndikat hat neuerdings eine weitere Erhöhung des Petroleumpreises um 5 Centimes pro Liter beschlossen. Die Raffinerien begründen die Verteuerung mit der anhaltenden Preissteigerung des amerikanischen Erdöls und der ständigen Frachtraten-erhöhung.

Deutschlands Kohlenproduktion umfasste im Jahre 1915 an Steinkohlen 146.712.350 t (i. V. 161.535.224 t), an Braunkohlen 88.369.554 t (88.946.906), an Koks 26.359.430 t (27.324.712), an Presskohlen aus Steinkohle 0.392.484 t (5.948.929), an Nusspresteinen 23.350.494 t (21.448.600). Davon entfielen auf Preussen 139.78 Mill. t (153) Steinkohlen, 71.29 Mill. t (67.42) Braunkohlen und 25.94 Mill. t (26.79) Koks.

Internationale Petroleumindustrie. Die kanadische Erdölindustrie nimmt seit 1907 (758.872 Barrel) ständig ab und hat 1914 nur noch 212.496 Barrels betragen. Der Preis zirka 1.58 Dollar gegen 1.76 Dollar 1913.